U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **LIBERTA Liga**, Zelená Voda II. 3080/95, Nové Mesto nad Váhom, Slovenská republika, proti žalovaným: **1) Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, **2) Ministerstvo financí**, Letenská 525/15, Praha 1, **3) Hlavní město Praha**, Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, **4) Městská část Praha 22**, Nové náměstí 1250/10, Praha 10, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Na 120/2023, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích),

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Z předloženého spisu Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce (dále též „navrhovatel“) podal dne 8. 4. 2023 nejasné podání u Krajského soudu v Ostravě označené jako „*actio popularis*“. Dne 20. 4. 2023 posledně jmenovaný soud vydal usnesení, kterým z důvodu místní nepříslušnosti postoupil spisový materiál Městskému soudu v Praze. Ten následně v došlých podáních žalobce identifikoval návrh na určení lhůty podle § 174a zákona o soudech a soudcích (podání žalobce založené na č. l. 165).

[2] Městský soud předložil proto tento návrh Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 10. 2023 spolu se svým vyjádřením, ve kterém předně uvedl, že ve věci doposud nebyl vyjasněn obsah podání žalobce.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh **není** důvodný.

[4] Dle § 174a odst. 1, věty první, zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) „[m]*á-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení* […].“ Jak již Nejvyšší správní soud několikráte ve své judikatuře konstatoval, průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, ve kterém dochází k nečinnosti soudu.

[5] Podle § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích soud, vůči němuž jsou namítány průtahy v řízení, postoupí do 5 pracovních dnů ode dne doručení návrh na určení lhůty se svým vyjádřením soudu příslušnému o návrhu rozhodnout; o svém postupu soud navrhovatele informuje. To neplatí, pokud soud provede do 30 dnů ode dne doručení návrhu všechny procesní úkony, u nichž podle navrhovatele dochází k prodlení; v takovém případě se k návrhu dále nepřihlíží, ledaže navrhovatel výslovně ve lhůtě 3 dnů ode dne, kdy se o provedení úkonů dozví, prohlásí, že na návrhu trvá.

[6] Současně však Nejvyšší správní soud připomíná (shodně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017 č. j. Aprk 12/2017 – 108), že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu se posuzuje s ohledem na kritéria zmíněná v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích (tj. s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu).

[7] V projednávané věci se krajský soud podáním žalobce zabýval bezprostředně po jeho doručení tomuto soudu a v přiměřené lhůtě činil všechny nezbytné úkony. Především usnesením ze dne 20. 4. 2023 postoupil věc místně příslušnému soudu. Navrhovatel nadto u tohoto soudu činil další opakovaná, neurčitá a neúplná podání, což orientaci ve věci samé značně stěžovalo. V podaném návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu se navrhovatel mimo jiného domáhá též přeložení příslušných soudních písemností do slovenského jazyka, to však již Krajský soud v Ostravě učinil (viz usnesení založené na č. l. 111).

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že soud se nedopustil žádných průtahů, naopak činil nutné úkony potřebné k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, ve kterém je možno vydat rozhodnutí. Nepostupoval v řízení nikterak v rozporu s požadavky spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá.

[9] V nyní posuzované věci není žádný rozumný důvod dovozovat, že by soud hodlal řízení neúměrně či záměrně prodlužovat. Současně dobu několika málo měsíců, která uplynula od prvotního podání žalobce, nelze považovat za nepřiměřenou a to především s ohledem na to, že v ní ani nebyl soud pasivní, ba naopak činil nezbytné kroky k zajištění průběhu řízení a umožňující mu věc řádně posoudit. Pokud nadto nyní, k posuzovanému

návrhu, byl povinen městský soud postoupit spis Nejvyššímu správnímu soudu, je zřejmé, že v této době ani nemohl činit další úkony směřující k vydání rozhodnutí, resp. vůbec vyjasnění obsahu jednotlivých podáních žalobce.

[10] Nejvyšší správní soud tedy nepovažuje návrh na určení lhůty k provedení požadovaných úkonů za důvodný, a proto jej podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2023

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu